

оражия заключва обикновенно тѣмнина. *Л. Д. 1874 р. 245.* Францъ заключи слѣдъ мене. (*Schloss hinter mir zu*). *Рш.* Тарасъ заключи вратата. *Тб. 95.* Ъ (на Самовила-та) заключи (Ю'анъ Поповъ) десно крило въ шаренъ ковчегъ. *М. 1.* Заключилъ ъ тепки порти, Да не влезе Радичъ юнакъ. *М. 171.* Паднале му отъ рай божи ключи, Да отключи наши мрътви души, Да отключи и да ги заклича. *М. 53.* Аз щѣ да легна под порти, А ти ся в къщи заключи, Ние щем Коя да хванем. *Д. 35, 77—79. (противопол. отключи).*

Закнижъ *м. св. обтону бумагой (окно).* **Закниж(а)вамъ** *м. дл. (Занданъ) неумазанъ откакъ ся направилъ и закниженъ съ рѣждивы упушены хартии или съ испотрошени стѣкла. Л. Д. 1869 р. 155.* Вторый (*настоятель на училище-то*) ще купува дръва-та и ще го закнижява по Никулденъ, защо-то чикалъ да роди парж-тъ грошъ. *Тб. р. 156.*

Заковъ *м. св. Заковавамъ* *м. дл. прибью, приколочу, прибиваю, приколачиваю гвоздьми:* Да са заковатъ отъ горѣ по тавана на хлева тѣнки дѣсчици, кои-то са намазватъ въ срѣда-та съ птичи туткалъ и около врасъ съ сирупъ. *Л. Д. 1875 р. 90.* Тии подпорки сж' забити отъ долний край малко подклѣснѣти до двѣ или до тры пѣды въ земь; а отгорний край сж' заплѣтени на кола, кому сж' приплѣпени и заковани съ дръвовы клѣчки. *Пк. 34.*

Заколѣсница *с. ж. чека гвоздь, удерживающій колеса на оси:* На краю оси има дунка, въ коя е вѣднѣта по едня желѣзна клѣчка, коя ся казва заколесница: защо-то стоп задъ колела та и ги държи да не излѣзватъ. *Пк. 45.*

Заколѣж **Заколѣямъ** *м. св. убью, зарѣжу, заколю. Закаламъ* **Заклавамъ** *м. дл. убиваю, закалываю:* „Си заколифъ до два вола“. *М. 270.* Ти си, Никола касанин, Ела, Никола, у дома, Аз имам крава ялова, Да ъ Никола заколеш. *Д. 88, 31—34.* Кокошка-та я закалатъ вънетрѣ на агнище-то при оганя и тамъ да я оплянятъ. *Ч. 112.* Хей люде, вардете ся! Мажь-тъ си бихъ и пѣтель-тъ си заклахъ. *Ч. 236.* Па закла чларка биволъ. *М. 160.* Дай ми ножъ, да тя закола. *Спр.* Направи ми добро, да ти направя зло. *Ч. 149.* Двацѣтъ заклаватъ едного отъ робитѣ. *Р. А. 99.* Слѣдъ като ги (жъртвытѣ) представятъ предъ жъртвенника, проваждатъ ги на едно отстранено мѣсто, дѣто ги заклаватъ за пиршества на жрецытѣ на богынята. *Т. 64.* Откраднешъ нѣщо отъ тѣхъ—закаламъ та като агне. *Ст. 48.* „Я на бога, синче, курбанъ сумъ таксало, Тебе, синче, курбанъ я ке те заколямъ“. *М. 29.* „Нейкитъ Господъ чвечка жертва, Тукъ заболи два цѣрни овна *ѡв.* Дете-то в люлка заклано! *Д. 44, 33.* Калина дете-то закла. *Д. 44, 38.*“ Не